

Afgørelse af 2. juni 2025

Vedrørende henvendelse til Lægeetisk Nævn af 12. januar 2025, sag nr. 1/2025

Afgørelse:

Der er truffet én samlet afgørelse i sagen, da klagen er indgivet af en repræsentant på vegne af X (klager) og da Y (indklagede) har afgivet et fælles høringssvar. Alle parter er bekendt med hinandens identitet, og afgørelsen er ens for samtlige indklagede.

Hovedklagen:

Nævnet finder, at Y har gjort, hvad de skulle ved internt at have rettet henvendelse til deres egen ledelse om bekymringerne, og at de ikke har kunnet forudse, at deres henvendelse ville blive sendt videre til Styrelsen for Patientsikkerhed.

Nævnet finder således ikke, at Y har overtrådt de etiske principper ved i en bekymringshenvendelse at have orienteret deres ledelse om deres bekymringer.

Modklagen – Y´s klage over X:

Nævnet finder, at det grundlæggende må accepteres, at der kan indgives klage over forhold, en klager opfatter som kritisable eller u hensigtsmæssige. Nævnet finder som følge heraf ikke, at X har handlet i strid med Lægeforeningens etiske principper.

Sagsresume:

Lægeetisk Nævn har den 12. januar 2025 modtaget en klage fra en repræsentant på vegne af X over Y, og Y har indbragt en modklage over X.

Baggrunden for hovedklagen er, at Y den 5. marts 2024 sendte en bekymringshenvendelse til såvel deres øverste ledelse som til administrationen i den respektive region. I henvendelsen udtrykte Y en betydelig bekymring for kvaliteten af udredning og behandling af patienter, som er tilknyttet X's optageområde. Y afsluttede henvendelsen med en opfordring til regionen om at undersøge de nærmere omstændigheder om behandling af patienter, som er tilknyttet X.

Det er oplyst til sagen, at administrationen i regionen efterfølgende sendte bekymringshenvendelsen til Styrelsen for Patientsikkerhed.

X's repræsentant foreslog den 21. juni 2024 den øverste ledelse på Y's arbejdsplads et dialogmøde med henblik på en faglig drøftelse af, hvilke konkrete patientforløb eller generelle tendenser, som Y anså for at være uhensigtsmæssige. Dialogmødet blev afholdt den 16. august 2024.

X's redegørelse:

X har gjort gældende:

- at Y burde være gået i dialog med X om de konkrete iagttagelser, og at de burde have orienteret X om kritikken, inden fremsendelse af bekymringshenvendelsen til ledelsen eller Styrelsen for Patientsikkerhed,
- at Y's handlinger og ytringer ikke har fremmet den gode lægekultur og ikke har bidraget til at fremme læring gennem åbenhed om fejl og utilsigtede hændelser.

Y's redegørelse:

Y har samlet anført:

- at en fuldmagt til repræsentanten ikke i sig selv er tilstrækkeligt grundlag til at opnå klageret, og at X ikke har godtgjort at have partsinteresse,
- at bekymringshenvendelsen er en bred intern skitsering af en problemstilling om kvalitet i udredning og behandling,
- at X ikke respekterer Y's ret til på internt niveau at indbringe bekymringen for deres ledelse,
- at beslutningen om at videresende bekymringskrivelsen til Styrelsen for Patientsikkerhed er truffet af den øverste ledelse i regionen, og at Y ikke har haft andel heri.

Vedrørende modklagen – Y klager over X:

Y har gjort gældende, at X har misbrugt de etiske principper ved at have indgivet klage over Y.

Repræsentanten har på vegne af X anført, at indbringelse af sagen for Lægeetisk Nævn har været for at få en uvildig vurdering fra nævnet, som kan være en guideline til det fremtidige samarbejde.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Hovedklagen:

Indledningsvist bemærker Lægeetisk Nævn, at det ikke kan udelukkes, at bekymringshenvendelsen blandt andet vedrører X. Som følge heraf finder nævnet, at X har en partsinteresse i sagen, hvorfor nævnet har besluttet at optage sagen til behandling.

Nævnet har forstået klagen således, at X ser problematikken som en kollegial relation, der fordrer, at Y forud for indsendelse af bekymringshenvendelsen til ledelse og administrationen i regionen var gået i dialog med X.

Y er omvendt af den opfattelse, at bekymringshenvendelsen har karakter af et internt dokument til deres ledelse, og at der derfor ikke er en særlig pligt til at orientere X herom.

Lægeetisk Nævn finder generelt, at det er vigtigt, at læger aktivt deltager i opretholdelse af en høj grad af patientsikkerhed i det danske sundhedsvæsen, både i det offentlige og i det private regi. Det kan blandt andet medføre, at læger gør relevante myndigheder opmærksomme på forhold, der kan udgøre en risiko for patientsikkerheden.

Nævnet lægger til grund, at det ikke har været Y, som har sendt henvendelsen videre til Styrelsen for Patientsikkerhed, men at henvendelse til styrelsen derimod er blevet videresendt af ledelsen i regionen.

Nævnet finder, at Y har været berettiget til og har gjort, hvad de skulle ved at sende en intern henvendelse til deres egen ledelse, hvor de giver udtryk for deres bekymringer.

Nævnet finder endvidere, at Y ikke kunne have forudset, at ledelsen ville sende sagen videre til Styrelsen for Patientsikkerhed.

Som følge heraf finder nævnet ikke, at Y har overtrådt de etiske principper.

Modklagen – Y klager over X:

Nævnet har forstået modklagen således, at Y finder, at det er i strid med Lægeforeningens etiske principper at indbringe en klage, som er uberettiget, da det tenderer chikanøs adfærd fra X's side.

Nævnet finder, at det, at en person indgiver en klage, ikke i sig selv kan betragtes som en handling, der giver anledning til en ny klage – heller ikke selv om klagen senere måtte vise sig at være uberettiget.

Grundlæggende må det accepteres, at der kan indgives klage over forhold, som en klager opfatter som kritisable eller uhensigtsmæssige. Som følge heraf finder nævnet ikke, at X har handlet i strid med Lægeforeningens etiske principper ved at have indgivet en klage over Y.